

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 13125

VOS HOT ZEY GERATEVET

Valeryan Polishtshuk

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x101, or by email at cmadsen@bikher.org.

23972

א. ז. ז. ז.

וואלעריאן פאלישטשוק
בילדער און הילע סונ מ. האלאוואסינסקי
יידיש - ל. קוויטקא.

וואס וואס די געדאמטע ווערען

דוואו, מאלאדווי באליטעוויק

1933

ריכטיק זיב ראטעווענ פונ א געפאר, איז גאָר-גאָר א גרויסע זאכ.—

יענער געווינט, — ווער ס'איז דרייטט אונ געשווינד.

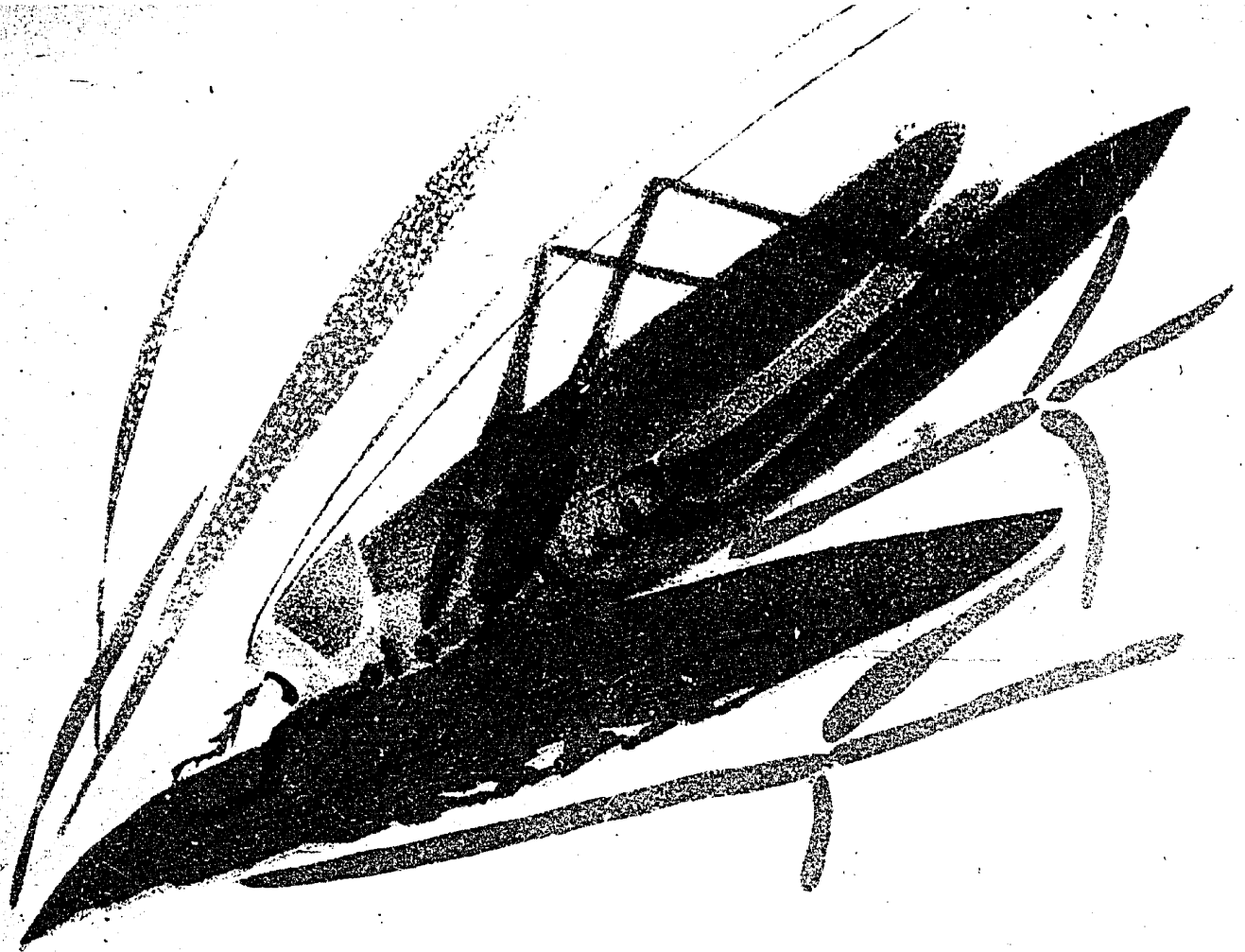
איז דער יעגער ארויס ווילד-הינער שיסן,

איז די ווילד-הונ ארויס קערנער אונ זשוקלעב געניסן.

איז אויב דאָס זשוקל ארויס זיב זוכב א ביסן.

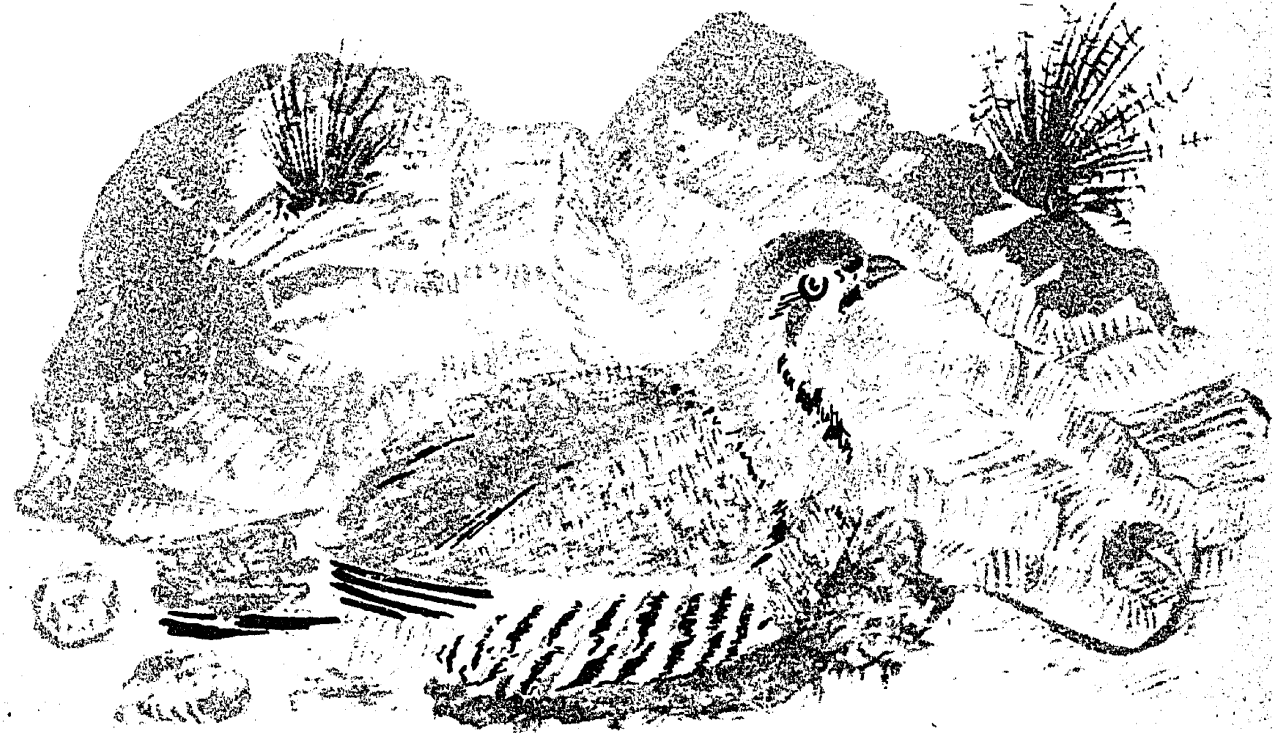
און דאָס זשוקל איז ניט קיין זשוקל גלאט, — א קריכער איז גראָז, צי א
פליג אפּן פּלאט, — ניין, דאָס איז געווען א גרינער, א גרינגער, א פּערדל א
שפּרינגער. פּיגטעלעך — לאנגע גראָזיקע, וואָסן — פּרייטע גראָזיקע. אליין א
גרעזל די גרויס, — ווען עס זעצט זיך, — זעט מען עס גאַרניט ארויס.

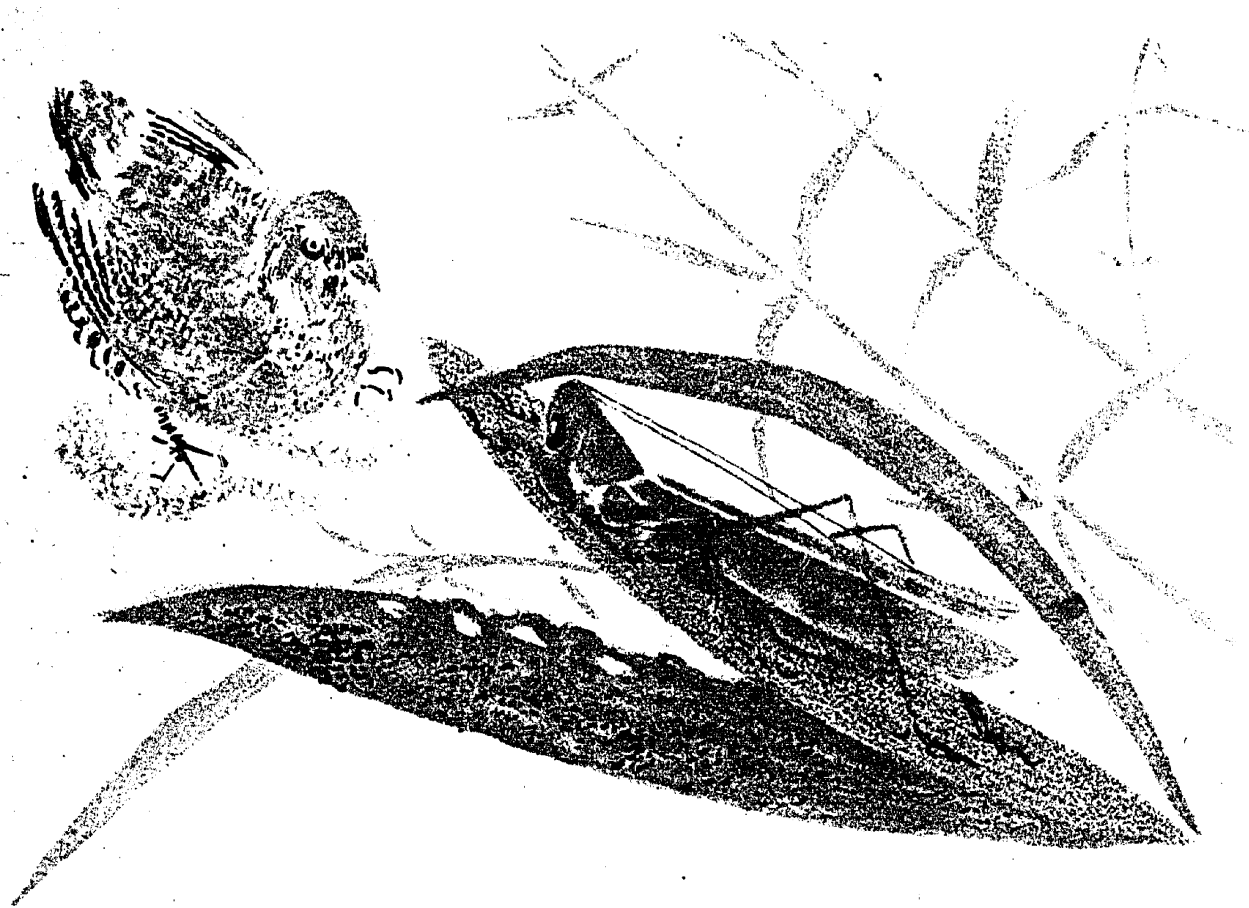
לעבן זי האָט זיך געדרייט פאמעלעכנ, א מיק א פריילעכע, — כאָטש אויס־
זען זעט זי אויס ווי א מיסטפליג בייז, — אפילע נאָך בייזער, פארשייטער: יעדע־
רער ציטערט: „פלי זיך דיר וויטער, און ביס מיך ניט, ביטע.“ אָבער סע קען
גאָר ניט ביסן, אפּ ביסן עס טויג ניט, — נאָר פונ די פלימלעך די זאפטן זיך
זויג עס. עס קען זי יעדער א כאפּ טאָן, צעשמיצן, — זי קען ניט מיט גאָרניט
אליין זיך פאשיצן. נאָר אזא אויסזען א בייזן פארמאָגט זי, און מיט דעם אויס־
זען די סאָנימ פאריאָגט זי.

איז דער יעגער גארניט קיין נאר -
זיין זאך פארשטייט ער, א זיכערער
גיט ער אין האנט א ביקס, אסאך
פליצע א טאש, פון שטריק א גע-
שטריקטס. זיין אויער דערהערט אלץ
וואָס ער דארף, דאָס אויג זינט אין
שארף, דערזעט אלץ וואָס געשעט.

ברוינדעכ איז די ווילד־הונ, געהיט פאר געפארני. — אירע פעדערס שטעקן
ווי דערנער די דארע, זי זעט אויס אליין ווי א קליין שטיקל שטיין. צווישן די
אויגן שטעקט עפעס דעם. — א קרומס ווי א קנאָבעלע, — מע רופט עס שנאָבעלע.

האָט ס'פּערדל די וואָנסעס אפּ פּלייצע פּאַרלייגט, די אונטערשטע פּיסלעכ
צו זיך ער פּאַרפּייגט, מיט זיי, מיט די פּיסלעכ, אינעם ערד א שטויס! — אונ
איבערגעפּלניגט אַ קוסט אונ א שטרויס. אונ שיר אפּ דער ווילד־האַן געטראָפּט.
א שפּרונג אונ געשטעלט זיך, פּונקט ווי א גרעזל, שטייט עס פּאַרשלאָפּט. די
פּיסלעכ ארום, די וואָנסע אראָפּ, אינדערערד מיטן קאַפּ. אפּילע דער ווינט, ווי
א גרעזעלע וויגט־עס. שטייט עס א שטילס, קיינ פּיפּס קיינ צוויצוויקע. דאָס
ווילד־הינדל קוקט אונ זעט עס ניט. — פּונ גרינס אונ גראָז אונטערשיידט עס ניט.

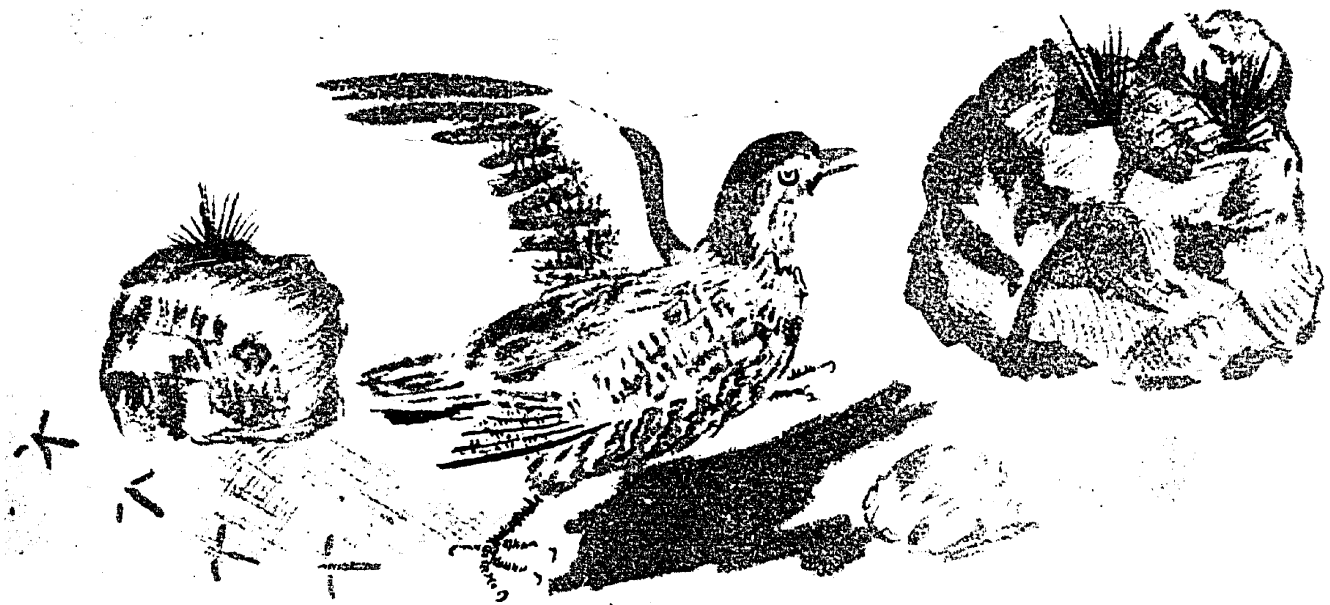

קוימ זיכ געראטעוועט דאָס שפּרינגערל פּערד, — אזוי דערהערט די ווילד-
הונ אליינ: שושעט גראָז בא דר'ערד, כראָמטשעט שטיינ. סע קוקט זיכ ארומ, —
דאָס הארצ ווערט שטומ: סע שפּאַנט דער יעגער גלייכ אפּ איר אליינ. אינ
האַנט די ביקס איז גרייט, פול מיט שרעק די ווילד-הונ שטייט. זי האט ניט וויינ
אַנטלויפּן, — ארומ איז אָפּן פּעלד צעשפּרייט, שיטער גראָז אונ שטיינער הוילע.
אַט-אָ וועט יעגער זי דערזעענ אינ גראָז, די ביקס אפּן ציל אונ א שאָס וועט
א בליצ טאָג רויט, אונ אלצ איז אויס, — טויט.

איז געפליבן דעם הינדל א שוצ איינציקער: די פארב פונ די פעדער-
לעב זיינען פרויגרויט שטיינערדיק. זיצט זי, דעם אטעם פאן זאפט, און טיילט
זיכ פון שטיין גיט ארויס, אליין ווי א שטיינדל זעט זי דאָרט אויס.
און דאָ שפאנט דער יעגער גלייכ אפ איר. מיטן שווערן שטיינער אָט. שיר-שיר.

אינ יענעם אויגנפליק איז דורכגעפלויגן די מיק. צום מענטשנס פאָנעם
 צוגעפלויגן, ביז, ווי זי וויל טאָן א פיק. אָדער אריין אין די אויגן. האָט זיכ
 דער יעגער, אומגעקוקט צוריק אפ א רעגע;— ווו איז זי יענע וואָס בייסט?
 דערוויל באווייזט אין דער רעגע, די ווילד־הונ קימאט פון אונטער די טריט
 דעם יעגערס, אוועקצוקריכן אין דערשטיל. אונ אימ פאר די אויגן אפ שטיינד־
 לעכ פיל, האָט זיכ אזוי באזעצט, אז דערקענען וועט זי נישט קיינער.— א שטיינ
 זעט זי אויס. צווישן די שטיינער.

אזוי געראטעוועט האָבן זיכ אלע אָטאָדי...
 געלערנטע רופן אָט די פעיקיט מימיקרי.

קינדער-א. האלף אסינסקי
רעדאקטער-א. א. האנענקא
טעכנאָליע-א. רוקענבערג

הויפטליט (1958/937) 6 קיעה, 6 דרוקערין א. פ. ט. וווקא. באשט. 719 א. טיר. 1.700.
איערעגעגעב צום א. 23/4-33. אונטערזעכעריונג צום דרוק 33-3.7. סאָרטאט 116-1/4-110